

Aquabell

Részlet

Szereplők: FILIP – KAJETÁN – PAVEL – EDITA – IVAN – RADEK
(CSAK HANG) – MARKÉTA – SIMON – MAGDA – MAGDA
FIA – EGYIK NŐ – MÁSIK NŐ

1.

IDŐS HÖLGY

(Szecessziós stílusban berendezett szoba, a díványon a gyerekek és az unokák műanyag babái sorakoznak. Az idős hölgy a karosszékekben ül, és gyűrűsujjával a harisnyáját igazgatja a térdén. A kakukkos óra késő délutáni időpontot jelez. A hölgy hirtelen dacos arckifejezéssel felugrik a karosszékből, és feszülten, fogai között megsűrve a szavakat, azt mondja: „Ezt így tovább nem...”, és határozott léptekkel kimegy a szobából.)

FILIP hangja A nagymamám egy napon úgy határozott, hogy új életet kezd. Dzsoggingszerelésbe bújt, bakancsot húzott, pár könyvet vett magához, egy bambusz bűvárpipát meg egy hátizsákot, és elment. Soha többé nem láttuk. A pénztárcámban magammal hordom a képét még a leánylíceumból. Amikor ideadta, csak ennyit mondott. „Balról a második vagyok én. Imádom a vizet.”

2.

VÁGÓSÚLYÚ SZITAKÖTŐK

(Fedett medence. Zene szól. A felszínen a refrén dallamára három szőrös férfiláb bukkan ki a vízből. Flamingópózban köröznek. Három vágósúlyát elért szitakötőre hasonlítanak.)

Egy kicsit szétesett „barracuda”- és egy teljesen összevissza „albatrosz”-alakzat következik, a műsor a „tub position”-nal ér véget, a fejek is kiemelkednek a vízből. Kajetán, Pavel és Filip úszószemüvegben, csipesszel az orrukon kapkodnak levegő után.)

PAVEL Most meg min röhögsz?

KAJETÁN Seggbe rúgtál. Annál a fordulatnál. Ráadásul ebben az új szemüvegben úgy mutatsz, mint a Csillagok háborújából az egyik figura.

PAVEL Tisztára beindult a lábam. Túl közel jöttél. Mert úgy kéne lennie, hogy: láb, láb, így-így, láb, láb, így-íígy.

KAJETÁN Aha. Ezért néztél olyan csúnyán. Hé, most megint! Mint az a galaxisbeli állatka.

FILIP De egyébként klasszak vagyunk. Elememben érzem magam. Tényleg. Úszom még egy kicsit.

KAJETÁN Kinyitom a sligovicát. Kérsz?

FILIP Radd oda a poharat a lépcsőre. Én még... egy kicsit alámerülök.

PAVEL Ma valahogy hideg van itt. Fűtenek egyáltalán?

KAJETÁN *(megérinti a radiátort)* Forró. Ez attól van, hogy olyan deszka vagy. Csak nézd meg ezt a rozsmártetestet. Ez aztán az izolálóréteg. De azért nem olyan szörnyű, ugye? Amíg a gerincemtől egy méteren belül maradok, addig nincs baj. Isteni ecetes paprikát hoztam.

(Kajetán egy óriási bevásárlószatyrot vesz elő. Pavel átöltözik. Meztelen, háttal áll.)

KAJETÁN Miért fordítasz hátat? Mit mutogatod itt nekem azt a sajnálatra méltó szeplős seggedet?

PAVEL Nem is szeplős a seggem.

KAJETÁN De-de, ilyen pöttyös. Miért nem a kiállításra való farkadat mutogatod? Azt a boszorkányok rémét? Különlegesen ritka példány...

PAVEL Mit nem hordasz össze?

KAJETÁN Ellopták a kocsimat. A rohadékok. Ma mindenetekből kieslek benneteket, fiúk, szplíнем van.

PAVEL Azt a sznob Octaviádat?

KAJETÁN De figyelj, most már nem is sírok miatta. Már erős vagyok, rendben vagyok. *(Felugrik)* Csak kerülne a kezem közé az a kurvapécér! Lefűrészném a tökét! Még hogy bíróság! Annak a fickónak is van személyi igazolványa meg anyukája, hogy jön ez ahhoz, hogy más tulajdonához nyúljon? *(Leül)* Holnap elmegyek, és veszek egy újat.

PAVEL Nem tudod, mire szórd a pénzed, mi?

KAJETÁN Ez az én törülközőm?

PAVEL Ez Filipé.

KAJETÁN Még nem fulladt vízbe?

PAVEL Még mintha élne, hallom a buborékokat.

KAJETÁN És ez?

PAVEL Ez az enyém.

KAJETÁN Na akkor ez lesz az. *(A Hotel Európa feliratúra mutat)* Na, nézd csak, hoteles törülközőt csomagolt be nekem... így érezze otthon magát az ember a saját házában.

PAVEL Ezt Lucie sohasem tette volna veled. Hogy is hívják ezt az újat?
KAJETÁN Hagyjál már. Lucie egyszer a saját fürdőruháját csomagolta be nekem. Emlékszel? A vicc kedvéért felpróbáltam, de darabokra szakadt. Most Edittel vagyok.

PAVEL Azzal a...

KAJETÁN Aha.

PAVEL És szereted?

KAJETÁN Na, figyelj, öreg, nem akarod helyettesíteni azt a kibeszélő-showt? Hagyd ezeket a süket kérdéseket. *(Toppant néhányat a medence szélén)* Utánadöntsem a vízbe ezt a sligovicát, te aranyhal?

(Filip feljön a víz alól. Vörös szemét dörgöli.)

FILIP Fiúk, képzeljétek el két piráját, hogy egymás felé úsznak. És ennek a két pirájának ugyanakkora az ereje, oké? Hajszádra. Egymásnak esnek, és elkezdik marcangolni egymást. Hraf-raf-raf, tépkedik egymásból a húst, és nyelik lefelé. És mivel mind a ketten egyforma erősek, teljesen felfalják egymást. Amíg csak egy falat van a másikból. És a vízben nem marad belőlük semmi, egy darabka pikkely sem.

(Filipen jót röhög a másik kettő. Kajetán beletekeri a dugóhúzóat a parafába. Pavel kemény kecskesajtot és kolbászt vesz elő, elkezd szelgetni. Filip kiemeli a vízből elkékült kezét, és csipkedni kezdi.)

PAVEL Mennyit vágjak fel?

KAJETÁN Mindet! *(Szivarra gyújt)* Ennek élek.

(Sötét. Csak a szivar füstkarikái látszanak.)

FILIP hangja Gyerekként először félttem a víztől. Most már lehet, hogy idealizálom azt a pillanatot, de azt hiszem, hogy egy álom vetett véget ennek a félelemérzésnek. Azt álmodtam, hogy egy éjjel beleestem az óceánba valami hajóról. Hisztérikusan kapálóztam a habzó hullámok között, láttam azt a kilométernyi sötét vizet magam alatt, és éreztem, ahogy a mélyből ismeretlen szörnyek nyújtogatják felém a csápjaikat. Kreatúrák százai mérges tüskékkel, halálos csápokkal, fehér, zavaros szemekkel... És egyszer csak ott termett mellettem a vízben a nagymama, olyan hideg és fiatal volt, kézen fogott, és én megnyugodtam... aztán felébredtem.

(Világos van. Az uszodabeli piknik már tart egy ideje.)

PAVEL A suliban nem dohányoztál, vagy igen?

KAJETÁN Csak pipáztam. Alternatívok voltunk, ugye. Ma már csak ezeket a plebsznek való kátrányos cigiket szívom.

PAVEL Akkor még hittünk valamiben. Megrémít, hogy a diákjaim mennyire nem tudnak semmit a komcsi időkről, meg arról, hogy éltünk abban a szarban. A bolsevikok egyáltalán nem érdeklik őket. Tökmindegy nekik, hogy egy pár év múlva megint feltűnik majd egy Nagy Testvér. Ezek a kis szarosok annyira nem izgatják magukat, annyira cool minden, hogy amikor majd észbe kapnak, már késő lesz...

FILIP Piás testvéreink jól kormányoznak, mi? *(Kinyúl néhány chipsért.)*

PAVEL De én nem puhultam el. Én számon tartom, hogy továbbra is a bolsevik az úr, a zsernyák meg a portás. Én még emlékszem, a kurva életbe.

KAJETÁN Hé, nyugi. Ezek már régi csapások, hidd el. Ezeket az ateista szarháziakat már régen felszippantotta a showbusiness. *(Elnyomja, és újra rágyújt.)*

FILIP Egyszer az egyikhez fordul az ember, máskor a másikhoz.

KAJETÁN Egy Karvin-beli fasz, szintén rá volt cuppanva a nikotinra, át akart kukkantani a szomszédhoz. És amint ott kukkol a kerítésen át, egyszer csak felugrik a szomszéd kutyája, egy rottweiler, vagy mi, és leharapja a faszi alsó ajkát.

FILIP Azta.

KAJETÁN Nem mese ez, gyermek! Az a szerencsétlen meg rohan haza azzal az özvegyesgre jutott szeméremajkával, és ami először az eszébe jut, az a cigi. Na igen, de az alsó ajka nélkül egy slukkot sem tudott szívni, ugyebár. Így aztán a pali megparancsolta a feleségének, aki életében nem dohányzott, hogy vágja le egy műanyag palack felső részét, azt az arcára szoritotta, és úgy inhalálta a füstöt, amit a szegény oldalbordája fűjkált be neki. *(Vihog, Pavelhez fordul)* Ne vágj már folyton ilyen savanyú pófát. Az emberek javíthatatlanok. Szarj az egészre.

PAVEL Bagoly mondja. Minden csak üres szócséplés, igaz? Süket duma. Kulissza. Reggelente az Egy kicsi mozgás helyett az megy, hogy az izraeliek ennyi meg annyi palesztint öltek meg, a palesztinok meg ennyi meg annyi izraelivel végeztek...

KAJETÁN Figyelj, ez csak sport. Körbe-karikába. Olyan mint a Sparta meg a Banik.

PAVEL Mit magyaráztok ti jól táplált közép-európai malacok? Mi ez a cinizmus?

KAJETÁN Te már beszívtál, öregem. Agresszív másnapos hangulatban vagy. Egyfolytában csak támadsz.

FILIP Fiúk, én még egy kicsit lemerülök, jó?

PAVEL Különbem meg hoztam neked valamit. Markéta vette. Én meg ráüvöltöttem, hogy ezt a szennylapot nem hozhatja be a házba. De aztán kinyitotta nekem a 22. oldalon. *(Odaadja Kajetánnak az újságot.)*

KAJETÁN A picsába... csak nem...

(Sötét)

A CÍMLAPON

(Kajetán lakása, IKEA standard. A komódon pár bekeretezett kép, egy kivételével mindegyiken Kajetán látható hírességek társaságában, azon az egyen Edit és Kajetán a tengerparton. Kajetán bosszúsan csapkodja a fényes asztalt a folyóirattal. Edit jön be.)

EDIT Kájjii, én...

KAJETÁN Mi van?

EDIT Káji, lenyeltem a SIM kártyát.

KAJETÁN Mi van?!

EDIT Nehezen lélegzem. Lenyeltem a SIM kártyát, na.

KAJETÁN De miért?

EDIT Nem hívtál, SMS-t sem küldtél... meg akartalak büntetni.

KAJETÁN Tátsd ki a szád!

EDIT Hrr, hrr...

KAJETÁN Ne herregj... nyisd ki még jobban!

EDIT De már lenyeltem. Már örökre ott marad. Gondolod, hogy már örökre ott marad?

KAJETÁN *(újra az újság után nyúl, és csapkodni kezd)* Erre futja tőled?

EDIT De én... te haragszol?

KAJETÁN *(félre a nézők felé)* Nem olyan hülye, mint amilyennek látszik. Olyan dühös vagyok rá, hogy legszívesebben átrendezném az arcbrendefézését.

EDIT Haragszol?

KAJETÁN Még kérdezed? *(Az orra elé tartja a nyitott újságot)* Mit látsz?

EDIT Mi ketten a kerti medencénkben.

KAJETÁN Te és B kategóriás szalonna-bácsi a medencénkben!

EDIT Kicsit elernyedted pocika, jéjééé.

KAJETÁN Kicsit? Erre az ámbráscetet meghazudtoló kitüremkedésre gondolsz, te kurva?! Hé, te itt a blendébe vigyorogsz... Te tudtad, hogy fotóznak?

EDIT Egy kicsikét igen.

KAJETÁN Hát ez nem igaz... te elárultál engem! Pénzért eladtál!

EDIT Hát ide figyelj... nyugodj le egy kicsit. *(Komoly arcot vág)* Beszélünk kell egymással. Ül le, én is leülök, nyom ez a kártya belülről...

(Kajetán idegességében marékkaal falja a szeszámog halacsakákat az asztalon lévő tálkából.)

EDIT Figyelj, én is el akarok dicsekedni valamivel a szüleimnek, hogy azt érezzék, hogy nem éltek hiába. Most már szerepeltem az újságban, úgy-hogy az anyuéknak megnő a renoméja a szomszédok előtt, mindenki ezt olvassa.

IVAN Ez igaz. Sajnos. Jobban érdekli az embereket, mint a valóság.

KAJETÁN Hát, hiszen nem csoda, ha olyan égető kérdéseket feszeget, mint: „Ki vagyok én a dezodorom nélkül?”

IVAN Csak várj, majd amikor a mi sztorinkat kapják elő. „Sorsfordító angolóra.”

KAJETÁN Még jó, hogy te itt vagy nekem. Ha veled vagyok, mindig megnyugszom. Mintha magamat ölelném át. Csókolj meg... mi van veled?

IVAN Mondanom kell neked valamit.

KAJETÁN Hát jó. Mondd.

IVAN Új le.

KAJETÁN Inkább állok, az fogyaszt. Na mi van?

IVAN Megismerkedtem valakivel.

KAJETÁN Aha.

IVAN Radeknek hívják. Ő olyan... ő olyan nekem... ő... kint van a konyhában.

KAJETÁN Ebben?

IVAN Aha.

KAJETÁN Előlem bujkál?

IVAN Nem. A tűzhelyet próbálja megjavítani.

KAJETÁN Mondtam, hogy küldök neked valakit...

IVAN De tudod, én nem bírok ki két hónapot kaja nélkül.

KAJETÁN Csak nyugodtan hívd be.

IVAN Nem fog bejönni.

KAJETÁN Miért? Szégyellős?

IVAN Attól fél, hogy bekerül az újságokba, és mindenki rajta fog csámcsogni. Érted?

KAJETÁN De hát egyedül vagyunk.

IVAN Ezt kétlem.

KAJETÁN De tényleg.

IVAN Nálad ezt sosem lehet tudni. Mindig kajtat utánad valaki. Radek nem akar belekerülni ebbe a világba. Azt mondja, hogy ha valaki híres lesz, annak bárki megcsapolhatja a csakráját.

KAJETÁN Ja, egy ilyen okostojás?

IVAN Pszichológiát és humánpedagógiát tanul. Az okos fiúk a gyengéim.

KAJETÁN *(benyit a konyhába)* Helló. Te biztos a Radek vagy.

RADEK hangja Hm. Ivan mesélt rólatok.

KAJETÁN Na, mi van a tűzhellyel?

RADEK hangja Makacskodik. Igyekszem a lényébe hatolni. A tárgyak a valóságban ugyanúgy élőlények, mint mi magunk.

KAJETÁN Lehet, hogy turmixgépnak képzeled magát? *(Ivánhoz fordul)* Szerintem éhen fogsz halni. *(Suttogva)* Na és milyen a szerszáma?

IVAN *(suttogva)* A tied szebb.

KAJETÁN Rögtön gondoltam.

IVAN Imádom! Annyira tiszta, és olyan elvei vannak! Éjszakánként egy pékségben dolgozott, hogy el tudjon vinni Horvátországba. Igaz, hogy csak decemberben megyünk, de így is olyan aranyos.

KAJETÁN *(a konyhába)* Anyádék tudják?

RADEK hangja Mit?

KAJETÁN Hogy meleg vagy.

RADEK hangja És a te anyád?

KAJETÁN *(becsukja az ajtót)* Lecserélsz egem erre a fiúcskára?

IVAN Nem hányhatod a szememre, Kajetán. Miféle „lecseréllek”? Sohasem voltál igazán az enyém. Havonta egyszer felugrasz, előszeded az új barátnőd fényképeit, szeretkezünk egyet, megnézünk valami filmet, aztán semmi... csak időnként egy-egy SMS. Hát ez vicces.

KAJETÁN De hát tudod, hogy nem vagyok buzi. Nem tehetek róla. Sokkal egyszerűbb lenne az életem, de nem vagyok. Én a nőkre izgulok.

IVAN Te csak egyszerűen nem tudod, mit akarsz. Mindent elveszel, ami a kezéd ügyébe kerül. A végén már annyi van, hogy nem bírsz vele, és ott rohadnak raktáron a garázsban. Csak ígéreted, hogy rögtön reggel nekiállsz, rendet csinálsz, és új életet kezdesz.

KAJETÁN That's way it goes.

IVAN *(kijavítja)* That's the way it goes.

KAJETÁN És most ki fog egem angolul tanítani?

IVAN Ugyan menj már! Hiszen angollal csak az első órán foglalkoztunk.

KAJETÁN Veszek neked egy új tűzhelyet, hogy ne kelljen menzára járnod. Na helló. *(Elmegy.)*

(Sötét)

5.

ÚSZÓHÁRTYÁK

(Az aquabellek a vízben állnak, és nekikészülnek a gyakorlathoz.)

PAVEL *(zselészerű anyagot nyújt a többiek felé egy kis üvegben)* Uraim, ez tortaszelé. Vegyetek. A hajunkra kenjük, hogy ne lógjon a szemünkbe, mint a lovaknak. Elemeltem, amikor az anyósom tortát sütött.

KAJETÁN Erre nem veszel rá. Egy kislánynak állítólag kiégette a hajszálait. Mutatták a tévében is.

PAVEL Csak nem hiszel ilyen gyermeki babonákban? Jó illata van.

KAJETÁN Inkább együk meg, barátaim. *(Filiphez)* Tisztára el vagy gekülve.

FILIP Mondanom kell nektek valamit. Itt maradtam az utolsó edzés után.

PAVEL Hogyhogy itt maradtál?

FILIP Nem mentem haza. Benn maradtam a vízben. Amikor elmentetek, még elugrottam vécére, visszajöttem, leoltottam a villanyt, és visszamásztam a vízbe.

KAJETÁN Te itt maradtál, mennyit is... hat napon keresztül?

FILIP Igen.

PAVEL De miért? Valami gáz van otthon?

FILIP Nézzétek meg a kezemet. Fénnyel szemben. Látjátok?

(Megszólal a mobiltelefon.)

KAJETÁN A francba. Sorry, fiúk, jó? *(A telefonba)* Persze, hogy tudok arról a forgatásról. Hogy csúszunk? Jó. Viszlát. *(Kikapcsolja)* Faszok. Hülye faszok. Fiúk, én iszom egy korty grogot, jó? Szar napom van. *(Vizesen kitotyog a termoszárt.)*

PAVEL *(közelről vizsgálja Filip ujjait)* Valami van ott. Itt lent az ujjak találkozásánál valami nő...

KAJETÁN Biztos valami ekcéma. Nem?

FILIP Úszóhártyáim nőnek.

PAVEL Csak szuggerárod!

KAJETÁN Hé, te elvárásolt békakirályfi, igyál egyet. Uraim, menjünk mozogni. Újrapróbáljuk azt az albatroszt.

(Pavel távirányítóval bekapcsolja a zenét. A három férfi felrakja az orrcsipeszt, és alámerül. Táncolnak.)

6.

A FREDDY MERCURY UTÁNI VILÁG

(Vége a tréningnek. A három férfi törülközőkbe és fürdőköpenybe burkolózva ül. Isznak, esznek, felolvasnak az újságból, néha hevesen gesztikulálnak. Csak Filip hagyja ott őket egy kis idő múltán, ismét lemerül a vízbe.)

PAVEL Imádom ezt a bizsergést a lábujjaimban, meg a fordulatoknál azt a mámort, ahogy egymás mellett úszunk a vízszint alatt...

KAJETÁN ...meg amikor a feljövetelnél a tenyerünkkel megsimogatjuk a vizet, aztán hirtelen kilőve egy emberként bukkanunk fel, karral felfelé, és ökölbe szorított kezekkel...

PAVEL ...és kifújuk az utolsó leheletnyi benntartott levegőt...

FILIP Végre úgy érzem, hogy önmagam vagyok.

PAVEL Már szédülök. Úgy töltögetsz, mintha az életed múlna rajta...

KAJETÁN Csak ki akarom magunkat billenteni abból a letargiából, ami az utóbbi időben úgy leterít minket, mint egy hipoglükémiás roham. Na, uraim!

FILIP Lehet vajon visszafelé úszni? Vissza az időbe? És az állatok tudnak?

KAJETÁN Anyám a múltkor kávézgatás közben elgondolkozott, és ő, aki egyébként olyan visszafogott és komoly, azt mondta: Mióta Freddy Mercury meghalt, semmi szórakoztató nincs ebben az életben.

PAVEL Hát ez igaz, görcsösek vagyunk. Te meg még hörcsög is.

KAJETÁN Ne bosszants, Pavel! Én köpök a pénzre. Figyelj, ha akarsz, én gondolkodás nélkül lehúzzom neked a klotyón.

PAVEL Az emberiség fele meg éhen hal...

KAJETÁN Hát, ha mindenki befér a konyhánkba, akkor szívesen látott vendégek... Mi a fene emészt téged egyfolytában? Mit cseszegetsz folyton? Az a szaros tévéshow bassza a csőröd?

FILIP Ne veszekedjétek. *(Alámerül.)*

PAVEL Azt mondtuk, hogy soha nem fogunk velük lepaktálni.

KAJETÁN Kikkel?

PAVEL Ezekkel a senkikkel.

KAJETÁN Te még mindig a Végtelen történetben élsz, öreg. Ébredj már fel! Már letűntek a kommunisták.

PAVEL Nem tűntek le. Itt vannak belül mindannyiunkban. Mint a rákfene.

KAJETÁN Álljál már le. Túlaggódod ezt a dolgot. Most dőljek kardomba, vagy emésszem el magam? De hát ez tiszta kabaré. Játék. Már senki nem nyom el senkit. Csak nem akasztod fel magad azért, mert a cseheknek rossz az ízlésük?

PAVEL Én nem ezt akartam. Konzumcikké vált az élet. Semmi színvonal.

KAJETÁN Akkor öltözz Che Guevarába, eszkábálj bombákat, ugorj a Tescóban a mosóporos pultok közé, és tisztítsd meg a világot.

PAVEL Olyan iszonyú düh gomolyog bennem. Ölni tudnék. Ez szörnyű. *(Egy pillanatra elballgatnak.)*

KAJETÁN *(a táskájába nyúl)* Miattad hoztam Beefeatert. Szereted, nem? Hmm, csak úgy árad belőle a borókaillat.

PAVEL Iszonyúan másnapos vagyok... *(Filip előbukkan a vízből. Átmászik a medence szélén, és négykézláb folytatja az utat a mosdó felé.)*

KAJETÁN Te meg mit marhaskodsz?

FILIP Pisilni megyek.

KAJETÁN Pisilni mászol.

PAVEL Mi van veled?

FILIP Vidra akarok lenni. *(Eltűnik az ajtó mögött.)*

KAJETÁN Na, ez jól be van szíva, mi?

PAVEL De szinte semmit sem ivott.

KAJETÁN *(rágyújt)* Engem is zavar, hogy a világ ilyen lapos, tartalmatlan és műanyag... ráadásul mindenhol ezek a kamerák, ugye... de most mit szarunk be tőle? Azok az idők, amikor a mezőgazdasági kézikönyveket is versbe szedték, már régen elmúltak.

PAVEL Ez a Filip valahogy nem tetszik nekem.
(*Pavel és Kajetán figyelik, ahogy Filip koncentrálna, négykézláb visszatér a medencéhez.*)

PAVEL Miért voltál itt annyi napig bezárva?

FILIP Nem akarom elfecsérelni az időt. (*Kis idő múlva*) Szerintem jogunk van dönteni. (*Diót rágcsál*) Én meg úgy döntöttem, hogy visszamegyek a vízbe.
(*Pillanatnyi csend. A három férfi egymást nézi.*)

KAJETÁN Most azt várjátok, hogy mondjak valamit? Kocogtassam meg a poharam falát a tósztohoz? Mi kényszerít téged erre?

FILIP Úgy érzem, hogy nincs már elég időm. Nem akarok tovább bolyongani. Otthont akarok. Ahol önmagam lehetek.

PAVEL Mint vidra.

FILIP Igen.

KAJETÁN Te is olyan vagy már, mint ez a Pavel gyerek. Ez itt a humanitárius terrorizmusba veti magát, te meg egy halastóban megalapítod a zöldek pártját. Fiúk, héé, a forradalomnak már vége. Ráadásul semmiféle forradalom nem volt. (*Sírva fakad*) De fiúk, én szeretlek benneteket, mi van veletek?

FILIP Kajetán, én eltitkoltam előletek. Egy ideje elvesztettem a fonalat. Nem tudom, mi történik az emberek között. Úgy kezdődött, hogy már nem értettem, miről beszélnek a rádióban, az utcán meg a tévében. Aztán már nem tudtam összerakni az újsághíreket úgy mint régen. A boltban vagy a pályaudvaron egyszer csak ott álltam, és nem tudtam, mi történik körülöttem. Nézetem az embereket, és a számon kapkodtam a levegőt, hogy magamhoz térjek, de semmi eredménye. És ezek a rövidzáratok egyre csak hosszabbodnak.

PAVEL És mi van a csajoddal?

KAJETÁN Ki a csaja?

PAVEL A Kamilla húga.

FILIP Szemrehányó üzenetek százai a rögzítőn. Néhány nappal ezelőtt azonban abbamaradtak.

PAVEL Markéta és Simon üdvözlönek.
(*Pillanatnyi csend.*)

FILIP Az egyetlen örömöm ez a mi titkos aquabell társaságunk.
(*Csend*)

KAJETÁN Fiúk, berakom a Waitset, és kinyitok egy kecses butéliát...
(*Kajetán berakja a CD-t. Valaki megjegyzi, hogy Tom Waits úgy énekel, mintha egy maroknyi sóderrel öblögetné a torkát. Feloldódik a feszültség.*)

KAJETÁN A fejemben ott kavarog a világ minden gyötrelme és problémája, éhhalál, háborúk, AIDS, de végül mégiscsak annál a szörnyű fényképnél ragadok le, amin ott terebélyesedem a medencében... Olyan szerencsétlen vagyok. És még kis nyilat is rajzoltak hozzám, hogy „Micsoda egy puha mackó!”

PAVEL Hát ez tényleg szörnyű. Megvagy nekik.

FILIP Én még nem láttam.

(Kajetán odaadja neki a magazint.)

KAJETÁN Én meg azt mondom annak a szerencsétlen barátnőmnek, hogy máshogy képzeltem el a karrieremet. Azt mondtam neki: Kár értem, hisz BTK-t végeztem. Erre ő azt mondta, hogy soha nem említetem, hogy zsarú vagyok.

(Első közös röhögés.)

FILIP Miért fényképeztek le, ha egyszer nem is tudtál róla? Elég hülye kérdés, ugye?

PAVEL Ezt Lucie sohasem tette volna veled. Az más színvonal volt.

KAJETÁN Ne gyere nekem mindig ezzel a Lucie-vel, az már lejárt lemez.

Két kicsi gyereke van, pasija, az már a kőkor.

PAVEL Nem kellett volna hagynod, hogy elmenjen. Meg kell mondanom neked őszintén.

FILIP De hegyes fülei voltak...

KAJETÁN Tényleg az volt. És azt, fiúk, még nem is tudjátok, hogy a mostani csajom begurult, és lenyelt egy SIM kártyát.

PAVEL Nee.

KAJETÁN Azért, öregem, hogy megbüntessen. *(Egy pillanatra megmerevedik)* Van egy ötletem. Van egy tuti ötletem. Felhívjuk! Felcsörgetjük a gyomrát.

PAVEL Be vagyunk rúgva.

KAJETÁN *(bepötyögi a számot)* Tényleg kíváncsi vagyok, felveszi-e valaki.

PAVEL De jól érzem magam!

KAJETÁN Kicsörög... héé, valaki felvette. Halló?

A GYOMOR SZELLEMÉNEK HANGJA Halló? Maga az, Kajetán?

KAJETÁN És... maga kicsoda?

SZELLEM Nem fogja elhinni.

KAJETÁN Ki?

SZELLEM A gyomor szelleme.

PAVEL Bazmeg!

SZELLEM Mi tetszik?

KAJETÁN Nede, hé. Maga ellopta Edit mobilját?

SZELLEM Nem. A SIM kártya beágyazódott a gyomrába. Finoman masszírozzák a bélbolyhok, és habos emésztőnedv nyaldossa.

KAJETÁN No... ehm...

SZELLEM Uraim, élvezzék ki a lehetőséget, hogy ilyen szépen együtt vannak. Legközelebb már... más lesz. A nyugalom csak látszólagos. A lelkiismeret elektromos siklói ott tekeregnek a tudatalattijukban, és meghallgatást követelnek. Nem lehet őket a végtelenségig nosztalgiazással és álmodozással távol tartani.

FILIP *(felbukkan a vízből)* Vidra vagyok.
SZELLEM Most már le kell tennem. Köszönöm a hívását. Viszontlátásra.
(Tárcsabang.)
(A három férfi elgondolkozva bámulja a földet, és isznak.)

7.

FEGYVERHASZNÁLAT

(Pavel lakásának konyhája. Az asztalnál Pavel, a felesége és hétéves fia, Simon ül. Feszültséggel teli légkör. Vacsoráznak.)

PAVEL Mindkettőjüket féltem. Nincs semmi kapaszkodópontjuk. És Kajetán kurvái... Te nem is figyelsz rám.

MARKÉTA Elég szörnyű voltál reggel.

PAVEL Hogyhogy?

MARKÉTA Rám üvöltöttél amiatt a magazin miatt.

PAVEL Nem szabad támogatnunk őket, soha többé ne vegyél ilyen újságot.

SIMON A Kajetán bácsi egy puha mackó.

PAVEL Ne beszélj így. *(Markétához)* Látod, hogy milyen szlenget tanul el belőle? Ezekben a magazinokban egyáltalán nem tisztelik az embereket.

MARKÉTA Mindenki ezt olvassa, aki csak elmegy a trafik mellett.

PAVEL Mi nem.

MARKÉTA Multiplexbe se mehetünk el?

PAVEL Most mit froclizol? Mi ez a kampány? Miért állítasz így be Simon előtt?

SIMON Moziba szeretnék menni. Vojta és Matěj is jöjjen.

PAVEL De hát az egy rablóbarlang. Hiperdrága a mozijegy. Aztán még rávesznek, hogy vegyél nekik kólát, popcornot meg mit tudom én még mit.

MARKÉTA Az utóbbi időben már nem is mosolyogsz. Te zselézed a hajad? Olyan, mint valami sisak.

PAVEL Látom, hogy körülöttünk hogyan esnek szét a kapcsolatok. Úgy viselkedünk, mint egy beprogramozott chip egy teljesen elidegenedett gépben.

MARKÉTA Elegem van, Pavel.

PAVEL Meg kell értened engem, én meg akarom védeni ezekkel szemben a családomat. Megígértem apámnak a halálos ágyán. És nem adom fel.

MARKÉTA És hogy mi mit érzünk, az nem fontos?

PAVEL De fontos. De elsősorban önmagunk kell hogy maradjunk. A többi az csak örültség.

SIMON Miért nem mehetek el a többiekkel moziba?

MARKÉTA Én ezt nem bírom idegekkel. Ez nem élet. Ez egy kaszárnya.

PAVEL De Markéta, én...

MARKÉTA Elmegyek. Összecsomagolok, és Simonnal elmegyünk.
Szükségem van egy kis levegőre. *(Kirohan a szobából.)*

(Egy pillanatnyi csend.)

SIMON És miért nem lehetnek számítógépes játékaim, mint a többieknek? Robertnek is van, pedig ő cigány. Nekem egy sincs.

PAVEL De hát Markéta...

SIMON Én nem akarok egyfolytában azokkal játszani, én a zongoraórákat meg a rajzsakkört is szeretem, de szeretnék olyan játékokat is. Nem mindegyik öldöklős ám, van autóversenyes meg kincskeresős is. Mondjuk, abban vannak olyan gonosz szörnyek, az igaz. Az egyik például letépi a szolgálka kezét. De akkor eltakartam a szemem. Igazából nem annyira félelmetes.

(Pavel kirohan a konyhából. A fiú lassan iszogatja a kakaóját, és különböző grimaszokat vág a lámpakörte fényébe bámulva. Egy kis idő múlva Pavel és Markéta visszajön.)

PAVEL *(suttog)* Csak nem hagyjuk magunkat felbosszantani.

MARKÉTA Én nem akarok folyton harcolni valakivel. Engem nem érdekel a politika. Én azt szeretném, ha egy kicsit kényeztetnél. Ha nevetnénk. Ha örülni tudnánk apró dolgoknak.

PAVEL De ugyanúgy látod ezeket a disznóságokat, mint én. Nem hagyhatjuk, hogy manipuláljanak bennünket. Művelt ember vagy te is, és az újságban is elolvasod ezeket az anomáliákat...

MARKÉTA Te már teljesen a betege vagy ennek. Tisztára paranoiás lettél.

PAVEL Filip érdeklődött utánad. Ő a beteg.

MARKÉTA Meg kéne látogatnom.

PAVEL A barátom. Fáj a szívem érte.

MARKÉTA Telefonált Simon apja.

PAVEL Aha. Ja hát ezért. Aha.

MARKÉTA Nem, ennek semmi köze hozzánk.

PAVEL Hát ilyen egy áruházi! A szépfiú visszatért Ausztráliából?

MARKÉTA Ne beszélj így Simon előtt...

PAVEL Az emberek úgy csalják egymást, mintha ez alapvető életfunkció lenne. Te ki akarsz nyírni engem!

MARKÉTA Pavel!

PAVEL Mit kéne tennem, hogy tessek neked? Milliókat kéne keresnem? Vagy vigyorgogni minden szembe jövő bűnözőre meg csalóra? Nyalni a seggüket mindenféle vacsorákon? Grillpartikon bazsalyogni a sok ütdöttel, akik még életükben nem olvastak el egy könyvet sem, és a gyerekeiket inkább megvesztegetik, csak foglalkozni ne kelljen velük?

MARKÉTA Nyugodj már le egy kicsit!

110 PAVEL Megörülök. A hozzám két legközelebb álló ember árul el...

MARKÉTA Simon, vedd fel azt a piros nadrágot, és szólj Matějnek, hogy nemsokára indulunk, jó?

(A fiú kimegy.)

PAVEL Egész évben le se szarja a fiát, és...

MARKÉTA Hallgass már meg egy pillanatra...

PAVEL Kiben bízhatok én már egyáltalán, a kurva életbe? Kiben...?

MARKÉTA Hallgass már! Simon apjának ehhez semmi köze. Rakt le a konyharuhát, és figyelj rám – semmi köze hozzánk. Te egyáltalán nem figyelsz oda ránk. Állandóan rettegsz valamitől, és fenyegetőzöl...

PAVEL Árulók!

MARKÉTA Nem lehetsz ilyen könnyörtelen, ilyen kemény – nekem is vannak érzéseim, én...

PAVEL Nem akarom úgy végezni, mint az apám, akit elhagyott a felesége, és aztán minden vasárnap ott állt reménykedve a kapuban, és leste a postást, hogy nem hoz-e neki tőle levelet. Én tisztellek téged, és rendesen viselkedem, nem?

MARKÉTA Az nem elég. A szerelemhez ez nem elég.

PAVEL Ti nők undorító mazochisták vagytok mind egy szálíg. Ha a férfi nem használ ki benneteket, ha nem a kapcafajaként bánik veletek, ha nem tudjátok szörnyülködve megosztani a barátnőitekkel a félrelépéseit, akkor itt vonyítotok. Nektek csak a szemét, önző szarháziak számítanak valamit, azok nektek a menők, azok után esz benneteket a fene. Hányingerem van tőletek.

(Markéta szó nélkül feláll a székről, és kimegy a szobából.)

PAVEL Végetek van. Agymosáson mentetek keresztül. Először kinevettétek ezt a szart, de beterített benneteket. Már a tenyeréből esztek, már az ő sémai szerint gondolkodtok. Már folyik a nyálatok, ha megszólal a csengő. A barátaim, szerelmeim voltatok, a műzsáim... ma meg mik vagytok? Beprogramozott tucatemberek *(Pillanatnyi csend)*... nullák. Hogy azért vagytok ilyen, mert már szex közben sem bírok lazítani? Vagy mert az iskolában csak azt az alamizsnát kapom? Hogy minden írástudatlan bunkó többet markol fel, mint én? Vagy megint anyádék tettek rám megjegyzéseket? Azok komcsik, akik mindnyájunknak csak a pofájába röhögnek?

(Sírva fakad. Ripityára töri az asztalt. Közben felsérti a kezét, vérzik, a szájába veszi a megsebzett részt. Felrúgja a teafőzőt.)

8.

HALÁSZAT

(Csend. A medence átlátszó falán tükröződik a vízben átragyogó napsugár. Filip a medence közepén úszkál, olyan, mint egy rongydarab.)

FILIP hangja Az orrom és a szemöldököm környékét buborékok százai csiklandozzák. Egyáltalán tudnak csiklandozni a buborékok? Cink... zupsz... néhány elszabadul, és felfelé száll a vízfelszín felé...

Későre jár. Sietnem kell... más világok szólítanak, kopogtatnak az ajtómon: Hol maradtál el? Meddig kell még várnunk rád... ússz át hozzánk. A szárazföldön talán nem fog haragudni senki. Talán nem fogadják majd fájdalommal a hírt, hogy már nem vagyok ott. Kérlek, ne nehezíteljenek rám, egyszerűen nem tudok tovább maradni. Már jól mozgok... a karom már szorosan a testem mellett tartom, és csak a lábfejem finom mozdulataival kormányzok... minden közös élményünket magammal viszem, ne féljeteK. Továbbra is az emlékeimben maradtok, mint egy ikráfüzér. Néha bemezészkedik hozzám egy betolakodó (*Markéta odaúszik Filiphhez*)... Nem kell neki megmagyaráznom semmit... utánaúszom a sötét vízben... a hideg áramlat mossa a szemem... (*Markéta kimászik a medencéből, és elmegy*)... már nem tudok összefüggően beszélni... úgyhogy inkább abba hagyom, elbúcsúzom... (*Lelassítja a mozdulatait, elmosolyodik, és viszonylag keményen a medence falába veri a fejét... majd eltűnik a látómezőnkéből.*)

